

Yine Akşam Oldu

– Ahmet Yüksel · 28 Eylül 2012

Sorma halimi sorma benim
Büküldü.
Yılların çilesinden kahrından belim.
Gözlerim gökteki bulutlardan daha da gamlı
Feleğin ellerinde elim
Saçlarımda gezinir bu akşam hazan yelim
Akşam olmuş denize bakıyorum güneşin battığı kızıl ufkundan.

Yine akşam oldu,
Ve ben buradayım yine
Anılar, anılar...
Dökülüp durmakta gözlerime;
Sabah çıkmış limandan,
Siren çalar bir gemi geçer gider de karşımdan.
Bense dalgınım!
Gözlerimde oynayan anılarımdan;
Bakar gör gibiyim,
O gemi süzülerek geçse de, güneş batarken ufkundan.

Ruhumun derinliklerindeyim,
Yıllar öncesinin anıları var aklımda,
Belki de ben!
Kaderin sillesini en fazla yiyenlerden biriyim;
Sen deniz!
Çırpınma ağlama karşımda!
Bana üzgün, üzgün ve mavi, mavi bakıp da durmadan.

Yorgunum, yorgun!
Yorgunum yılların çilesinden.
Ve ben..
Bir banka oturdum geçmiş yıllara anılara yaş döküyorum
Anıların doldurduğu gözlerimden..
Nerede o eski yıllar
Nerede beni ben yapan karşımda duranlar!
Ve bana dost olanlar;

Şimdi ben!

O eski şaşalı bilek büken, yıllarımı geçiriyorum aklımdan.

Neler geldi neler

Bunca zaman içinde başımdan;

Her ayım her yılım sayfalar tutan bir ayrı roman!

Yazmaya kalkışsam..

İşte böyle!

Bu akşam güneş batarken kızıl ufkundan

Oturdum kırık bir bankta hep bunları geçiriyorum aklımdan.